

Prima instanță: Jud. Edineț
Jud. V. Pușcaș
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți:
S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

Î N C H E I E R E

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Oleg Sternioală Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Grădinari Maria,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grădinari Maria
către Vetlujschi Igor privind obligarea înregistrării contractului de vânzare
cumpărare a casei de locuit amplasată în s. Brătușeni str. Prieteniei 16 r-nul Edineț
și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017, prin care a fost respins
apelul declarat de Grădinari Maria și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț din 27
decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 20 octombrie 2016, Grădinari Maria s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere de chemare în judecată către Vetlujschi Igor privind obligarea înregistrării
contractului de vânzare cumpărare a casei de locuit amplasată în r-nul Edineț s.
Brătușeni str. Prieteniei 16 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în anul 2002 a cumpărat de la Vetlujschi Igor
casa de locuit amplasată în r-nul Edineț s. Brătușeni str. Prieteniei 16, la prețul de
8000 lei.

A explicat că, întru pregătirea tuturor actelor necesare pentru a încheia
contractul de vânzare cumpărare ia dat lui Vetlujschi Igor cu titlu de arvună suma de
200 dolari SUA, ceia ce constituia la acel moment suma de 2000 lei, convenind că

restul sumei de 6000 lei urma să-i achite în fața notarului la momentul încheierii și semnării contractului de vânzare cumpărare.

A menționat că, dispunând de suma integrală de bani, totuși Vetlujschi Igor, ca vânzător tergiversa autentificarea contractului de vânzare cumpărare, motivând inițial din lipsă de timp, iar ulterior, cu referire la faptul că prețul la bunurile imobile pe parcursul timpului a crescut, solicitând suma de 1000 euro pentru casă, după care chiar 2000 euro.

A explicat că, s-a adresat cu plângere la Inspectoratul de Poliție Edineț pentru ca Vertlujschi Igor să fie obligat de a încheia contract de vânzare cumpărare a bunului imobil sus indicat, însă ia fost recomandat de a se adresa în instanța de judecată cu cererea în ordinea procedurii civile.

A considerat că, sunt abuzive cerințele lui Vetlujschi Igor prin care ultimul a mărit costul casei în raport cu costul bunurilor imobile din prezent.

A reletat că, contractul de vânzare cumpărare a avut loc în anul 2002, la moment când au căzut de acord în privința prețului de vânzare și când dânsa a achitat suma de 200 dolari SUA cu titlu de arvună.

A indicat că, achitând suma de 200 dolari SUA cu titlu de arvună, parțial a îndeplinit înțelegerea privind cumpărarea bunului imobil, vândut de Vetlujschi Igor, ca urmare, pârâtul era obligat de a se prezenta în fața notarului pentru autentificarea notarială a contractului încheiat verbal în primăvara anului 2002.

A menționat că, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 05 octombrie 2016 în adresa pârâtului a expediat scrisoare cu aviz prin care ia cerut să meargă la notar pentru a perfecta contractul de vânzare cumpărare asupra bunului imobil. Recepționând scrisoarea, fapt confirmat prin semnătura de pe avizul de recepție, la care Vetlujschi Igor nu a reacționat în nici un fel.

A solicitat înregistrarea contractului de vânzare cumpărare a casei de locuit situată pe adresa r-nul Edineț s. Brătușeni str. Prieteniei și încasarea de la Vetlujschi Igor în beneficiul său al cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 27 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Grădinari Maria către Vetlujschi Igor privind obligarea înregistrării contractului de vânzări cumpărare a casei de locuit amplasată în s. Brătușeni str. Prieteniei 16 r-nul Edineț și încasarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017 s-a respins apelul declarat de Grădinari Maria și s-a menținut hotărârea Judecătorei Edineț din 27 decembrie 2016.

La 10 august 2017 Grădinari Maria a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 16

mai 2017 și a hotărârii Judecătorei Edineț din 27 decembrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 16 mai 2017, expediată în adresa părților la 09 iunie 2017 (f.d 83), recepționată de recurentă la data de 15 iunie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție f.d. 97.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017 a fost depus la 10 august 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temeii de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grădinari Maria nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Grădinari Maria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu